

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فهرست مطالب

۲.....	فهرست مطالب
۳.....	پیشگفتار
۶.....	قانون تشویق و حمایت سرمایه‌گذاری خارجی
۶.....	فصل اول- تعاریف
۷.....	فصل دوم- شرایط عمومی پذیرش سرمایه خارجی
۸.....	فصل سوم- مراجع ذیصلاح
۹.....	فصل چهارم- تضمین و انتقال سرمایه خارجی
۱۰.....	فصل پنجم- مقررات پذیرش، ورود و خروج سرمایه خارجی
۱۱.....	فصل ششم- حل و فصل اختلافات
۱۲.....	فصل هفتم- مقررات نهایی
۱۴.....	آئین‌نامه اجرایی قانون تشویق و حمایت سرمایه‌گذاری خارجی
۱۴.....	فصل اول- تعاریف
۱۵.....	فصل دوم- روشها و ضوابط پذیرش
۱۹.....	فصل چهارم- مرکز خدمات سرمایه‌گذاری خارجی
۲۱.....	فصل پنجم- مقررات ورود، ارزشیابی و ثبت سرمایه خارجی
۲۳.....	فصل ششم- مقررات خروج سرمایه و عایدات سرمایه‌ای
۲۶.....	فصل هفتم- مقررات عمومی
	بخش‌ها و زیربخش‌های موضوع بند «د» ماده (۲) قانون تشویق و حمایت
۲۹.....	سرمایه‌گذاری خارجی
۳۴.....	مرکز خدمات سرمایه‌گذاری خارجی

پیشگفتار

با گذشت بیش از نیم قرن از زمان تصویب اولین قانون سرمایه‌گذاری خارجی در ایران، «قانون تشویق و حمایت سرمایه‌گذاری خارجی» در سال ۱۳۸۱ به تصویب رسید که جایگزین قانون پیشین یعنی «قانون جلب و حمایت سرمایه‌های خارجی» مصوب ۱۳۳۴ گردید. در واقع هدف از تصویب قانون یاد شده، فراهم آوردن بستر قانونی مناسب جهت جذب و به خدمت گرفتن سرمایه و فن‌آوری خارجی و تحقق بخشیدن به توسعه اقتصادی کشور می‌باشد.

لازم به ذکر است که قانون جدید در مقایسه با قانون قبلی از نقاط قوت، ویژگی‌ها و مزایای قابل توجهی برخوردار است که اهم موارد آن در ذیل عنوان می‌شود:

- ◀ اعطای پوشش وسیع حمایتی به کلیه روشهای سرمایه‌گذاری خارجی؛
- ◀ ارائه تعریفی جامع از سرمایه‌گذاری خارجی و به رسمیت شناختن شیوه‌های مختلف بکارگیری سرمایه در کشور اعم از «سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی»، انواع روشهای «تامین مالی»، «ساخت- بهره‌برداری- واگذاری»، «بیع متقابل» و غیره.
- ◀ ارائه تسهیلات بیشتر در روند پذیرش و تصویب طرحهای سرمایه‌گذاری خارجی؛
- ◀ ایجاد «مرکز خدمات سرمایه‌گذاری خارجی» مستقر در محل سازمان سرمایه‌گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران به منظور تسریع و تسهیل در امور مربوط به سرمایه‌گذاریهای خارجی در مراحل قبل و بعد از صدور مجوز؛
- ◀ معرفی روش‌ها و راهکارهای قانونی جدید در ارتباط با پذیرش سرمایه‌گذاریهای دولتی؛
- ◀ تامین امنیت مورد نظر سرمایه‌گذاران از طریق تعهدپذیری مستقیم

دولت در به رسمیت شناختن حقوق اساسی سرمایه‌گذاران خارجی؛
گفتنی است که تصویب قانون جدید سرمایه‌گذاری، تنها بخشی از مجموعه تحولات و برنامه‌هایی است که با هدف انجام اصلاحات اقتصادی و حمایت از حقوق و منافع سرمایه‌گذاران، اعم از داخلی و خارجی، صورت پذیرفته است. در این ارتباط، بخشی از تحولات و برنامه‌های اصلاحی عبارتند از:

- ◀ تصویب قانون مالیاتی با مزیت‌های گوناگون از حیث نرخ و معافیت‌ها که موجب افزایش سرمایه‌گذاری و تولید در کشور می‌شود؛
- ◀ استقرار نظام تعرفه‌ای به جای بکارگیری رویه‌های غیرتعرفه‌ای؛
- ◀ تاسیس بانک‌ها و مؤسسات اعتباری غیردولتی؛
- ◀ استقرار نظام تک‌نرخ ارز از طریق اعمال نرخ ارز واحد در خصوص کلیه فعالیت‌های اقتصادی، و حذف نظام چند نرخ؛
- ◀ فراهم آوردن امکان تاسیس مؤسسات بیمه خصوصی؛
- ◀ اجرای همه جانبه برنامه خصوصی‌سازی از جمله خصوصی‌سازی بانک‌های دولتی.

قانون تشویق و حمایت سرمایه‌گذاری خارجی

فصل اول - تعاریف

ماده ۱- اصطلاحات و عبارات بکار برده شده در این قانون دارای معانی زیر می‌باشد:

قانون: قانون تشویق و حمایت سرمایه‌گذاری خارجی.

سرمایه‌گذار خارجی: اشخاص حقیقی یا حقوقی غیرایرانی و یا ایرانی با استفاده از سرمایه با منشاء خارجی که مجوز سرمایه‌گذاری موضوع ماده (۶) را اخذ نموده باشند.

سرمایه خارجی: انواع سرمایه اعم از نقدی و یا غیرنقدی که توسط سرمایه‌گذار خارجی به کشور وارد می‌شود و شامل موارد زیر می‌گردد:

الف- وجوه نقدی که به صورت ارز قابل تبدیل، از طریق نظام بانکی یا دیگر طرق انتقال وجوه که مورد تأیید بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران باشد، به کشور وارد شود؛

ب- ماشین‌آلات و تجهیزات؛

ج- ابزار و قطعات یدکی، قطعات منفصله و مواد اولیه، افزودنی و کمکی؛

د- حق اختراع، دانش فنی، اسامی و علائم تجاری و خدمات تخصصی؛

ه- سود سهام قابل انتقال سرمایه‌گذار خارجی؛

و- سایر موارد مجاز با تصویب هیات دولت.

سرمایه‌گذاری خارجی: بکارگیری سرمایه خارجی در یک بنگاه اقتصادی جدید یا موجود پس از اخذ مجوز سرمایه‌گذاری.

مجوز سرمایه‌گذاری: مجوزی که بر طبق ماده (۶) این قانون برای هر مورد سرمایه‌گذاری خارجی صادر می‌شود.

سازمان: سازمان سرمایه‌گذاری و کمک‌های اقتصادی و فنی ایران موضوع

ماده (۵) قانون تشکیل وزارت امور اقتصادی و دارایی مصوب ۱۳۵۳/۴/۲۴.

هیات: هیات سرمایه‌گذاری خارجی موضوع ماده (۶) این قانون.

فصل دوم- شرایط عمومی پذیرش سرمایه خارجی

ماده ۲- پذیرش سرمایه‌گذاری خارجی براساس این قانون و با رعایت سایر قوانین و مقررات جاری کشور می‌بایست به منظور عمران و آبادی و فعالیت تولیدی اعم از صنعتی، معدنی، کشاورزی و خدمات براساس ضوابط زیر صورت پذیرد:

الف- موجب رشد اقتصادی، ارتقاء فن‌آوری، ارتقاء کیفیت تولیدات، افزایش فرصت‌های شغلی و افزایش صادرات شود.

ب- موجب تهدید امنیت ملی و منافع عمومی، تخریب محیط زیست، اختلال در اقتصاد کشور و تضییع تولیدات مبتنی بر سرمایه‌گذاریهای داخلی نشود.

ج- متضمن اعطای امتیاز توسط دولت به سرمایه‌گذاران خارجی نباشد. منظور از امتیاز، حقوق ویژه‌ای است که سرمایه‌گذاران خارجی را در موقعیت انحصاری قرار دهد.

د- سهم ارزش کالا و خدمات تولیدی حاصل از سرمایه‌گذاری خارجی موضوع این قانون نسبت به ارزش کالا و خدمات عرضه شده در بازار داخلی در زمان صدور مجوز، در هر بخش اقتصادی از ۲۵ درصد و در هر رشته از ۳۵ درصد بیشتر نخواهد بود. تعیین رشته‌ها و میزان سرمایه‌گذاری در هر یک از آنها طبق آئین‌نامه‌ای خواهد بود که به تصویب هیات وزیران برسد. سرمایه‌گذاری خارجی جهت تولید کالا و خدمات برای صدور به خارج از کشور به جز نفت خام از این نسبت‌ها معاف است.

تبصره- قانون مربوط به تملک اموال غیرمنقول اتباع خارجی مصوب ۱۳۱۰/۳/۱۶ کماکان به قوت خود باقی می‌باشد. تملک هر نوع زمین به هر میزان بنام سرمایه‌گذار خارجی در چارچوب این قانون مجاز نمی‌باشد.

ماده ۳- سرمایه‌گذاریهای خارجی که براساس مفاد این قانون پذیرفته می‌شوند از تسهیلات و حمایت‌های این قانون برخوردارند. این سرمایه‌گذاریها به دو طریق زیر قابل پذیرش هستند:

الف- سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی در زمینه‌هایی که فعالیت بخش خصوصی در آن مجاز می‌باشد.

ب- سرمایه‌گذاریهای خارجی در کلیه بخش‌ها در چارچوب روشهای «مشارکت مدنی»، «بیع متقابل» و «ساخت، بهره‌برداری و واگذاری» که برگشت سرمایه و منافع حاصله صرفاً از عملکرد اقتصادی طرح مورد سرمایه‌گذاری ناشی شود و متکی به تضمین دولت یا بانکها و یا شرکتهای دولتی نباشد.

تبصره- مادام که سرمایه خارجی موضوع روشهای «ساخت، بهره‌برداری و واگذاری» مندرج در بند (ب) این ماده و سود مترتب بر آن مستهلک نشده است، اعمال حق مالکانه نسبت به سهم سرمایه باقیمانده در بنگاه اقتصادی سرمایه‌پذیر توسط سرمایه‌گذار خارجی مجاز می‌باشد.

ماده ۴- سرمایه‌گذاری دولت یا دولتهای خارجی در جمهوری اسلامی ایران حسب مورد منوط به تصویب مجلس شورای اسلامی می‌باشد. سرمایه‌گذاری شرکتهای دولتی خارجی، خصوصی تلقی می‌گردد.

فصل سوم- مراجع ذیصلاح

ماده ۵- سازمان، تنها نهاد رسمی تشویق سرمایه‌گذاریهای خارجی در کشور و رسیدگی به کلیه امور مربوط به سرمایه‌گذاریهای خارجی می‌باشد و درخواست‌های سرمایه‌گذاران خارجی در خصوص امور مربوطه از جمله پذیرش، ورود، بکارگیری و خروج سرمایه می‌باید به آن سازمان تسلیم گردد.

ماده ۶- به منظور رسیدگی و اخذ تصمیم در خصوص درخواستهای موضوع ماده (۵)، هیاتی با نام هیات سرمایه‌گذاری خارجی به ریاست معاون وزیر امور اقتصادی و دارایی به عنوان رئیس کل سازمان و مرکب از معاون وزیر امور خارجه، معاون رئیس سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور^۱، معاون رئیس کل بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و حسب مورد، معاونین وزارتخانه‌های ذیربط تشکیل می‌گردد. در ارتباط با درخواست پذیرش، مجوز سرمایه‌گذاری پس از تصویب هیات با تأیید و امضای وزیر امور اقتصادی و دارایی صادر می‌گردد. به هنگام پذیرش سرمایه‌گذاری خارجی، هیات موظف به رعایت ضوابط مندرج در ماده (۲) این قانون می‌باشد.

^۱ . سازمان برنامه و بودجه کشور

تبصره - سازمان مکلف است درخواستهای سرمایه‌گذاری را پس از بررسی مقدماتی حداکثر ظرف (پانزده) روز از تاریخ دریافت آنها همراه با نظر خود در هیات مطرح نماید. هیات موظف است حداکثر ظرف مدت یک ماه از تاریخ مطرح شدن درخواستهای مذکور به موضوع رسیدگی و تصمیم نهایی خود را کتباً اعلام نماید.

ماده ۷ - به منظور تسهیل و تسریع امور مربوط به پذیرش و فعالیت سرمایه‌گذاریهای خارجی در کشور، کلیه دستگاههای ذیربط از جمله وزارت امور اقتصادی و دارایی، وزارت امور خارجه، وزارت بازرگانی^۱، وزارت کار و امور اجتماعی^۲، بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، گمرک جمهوری اسلامی ایران، اداره کل ثبت شرکتها و مالکیت صنعتی^۳ و سازمان حفاظت محیط زیست مکلفند نسبت به معرفی یک نماینده تام‌الاختیار با امضای بالاترین مقام دستگاه به سازمان اقدام نمایند. نمایندگان معرفی شده به عنوان رابط و هماهنگ‌کننده کلیه امور مربوطه در آن دستگاه با سازمان شناخته می‌شوند.

فصل چهارم - تضمین و انتقال سرمایه خارجی

ماده ۸ - سرمایه‌گذاریهای خارجی مشمول این قانون از کلیه حقوق، حمایتها و تسهیلاتی که برای سرمایه‌گذاریهای داخلی موجود است به طور یکسان برخوردار می‌باشند.

ماده ۹ - سرمایه‌گذاری خارجی مورد سلب مالکیت و ملی شدن قرار نخواهد گرفت مگر برای منافع عمومی، به موجب فرآیند قانونی، به روش غیرتبعیض‌آمیز و در مقابل پرداخت مناسب غرامت به مآخذ ارزش واقعی آن سرمایه‌گذاری بلافاصله قبل از سلب مالکیت.

تبصره ۱ - تقاضای جبران خسارت وارده باید حداکثر در مدت یکسال پس از سلب مالکیت یا ملی شدن به هیات تسلیم شود.

تبصره ۲ - اختلاف ناشی از سلب مالکیت یا ملی شدن براساس ماده (۱۹) این قانون حل و فصل خواهد شد.

ماده ۱۰ - واگذاری تمام یا بخشی از سرمایه خارجی به سرمایه‌گذار داخلی و

۱. وزارت صنعت، معدن و تجارت

۲. وزارت کار، تعاون و رفاه اجتماعی

۳. اداره کل ثبت شرکتها و موسسات غیر تجاری

یا با موافقت هیات و تأیید وزیر امور اقتصادی و دارایی به سرمایه‌گذار خارجی دیگر مجاز می‌باشد. در صورت انتقال به سرمایه‌گذار خارجی دیگر، انتقال گیرنده که باید حداقل دارای شرایط سرمایه‌گذار اولیه باشد، از نظر مقررات این قانون جایگزین و یا شریک سرمایه‌گذار قبلی خواهد بود.

فصل پنجم - مقررات پذیرش، ورود و خروج سرمایه خارجی

ماده ۱۱- سرمایه خارجی می‌تواند به یک یا ترکیبی از صور زیر به کشور وارد و تحت پوشش این قانون قرار گیرد:

الف- وجوه نقدی که به ریال تبدیل می‌شود.

ب- وجوه نقدی که به ریال تبدیل نمی‌شود و مستقیماً برای خریدها و سفارشات مربوط به سرمایه‌گذاری خارجی مورد استفاده قرار گیرد.

ج- اقلام غیر نقدی پس از طی مراحل ارزیابی توسط مراجع ذیصلاح.

تبصره- ترتیبات مربوط به نحوه ارزیابی و ثبت سرمایه خارجی در آئین‌نامه اجرایی این قانون تعیین خواهد شد.

ماده ۱۲- نرخ ارز مورد عمل به هنگام ورود یا خروج سرمایه خارجی و همچنین کلیه انتقالات ارزی در صورت تک نرخی بودن ارز همان نرخ رایج در شبکه رسمی کشور و در غیر این صورت نرخ آزاد روز به تشخیص بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران ملاک خواهد بود.

ماده ۱۳- اصل سرمایه خارجی و منافع آن یا آنچه از اصل سرمایه در کشور باقی مانده باشد با دادن پیش آگهی سه ماهه به هیات و بعد از انجام کلیه تعهدات پرداخت کسورات قانونی و تصویب هیات و تأیید وزیر امور اقتصادی و دارایی قابل انتقال به خارج خواهد بود.

ماده ۱۴- سود سرمایه‌گذاری خارجی پس از کسر مالیات و عوارض و اندوخته‌های قانونی با تصویب هیات و تأیید وزیر امور اقتصادی و دارایی قابل انتقال به خارج است.

ماده ۱۵- پرداختهای مربوط به اقساط اصل تسهیلات مالی سرمایه‌گذاران خارجی و هزینه‌های مربوطه، قراردادهای حق اختراع، دانش فنی، کمکهای فنی و مهندسی، اسامی و علائم تجاری، مدیریت و قراردادهای مشابه در چارچوب سرمایه‌گذاری خارجی براساس مصوبات هیات و تأیید وزیر امور اقتصادی و دارایی، قابل انتقال به خارج می‌باشد.

ماده ۱۶- انتقالات موضوع مواد (۱۳)، (۱۴) و (۱۵) با رعایت مفاد بند (ب)

ماده (۳) این قانون قابل انجام است.

ماده ۱۷- تامین ارز برای انتقالات موضوع مواد (۱۳)، (۱۴) و (۱۵) به روشهای زیر میسر است:

الف- خرید ارز از نظام بانکی؛

ب- از محل ارز حاصل از صدور محصولات تولیدی و یا ارز حاصل از ارائه خدمات بنگاه اقتصادی که سرمایه خارجی در آن به کار گرفته شده است؛

ج- صادرات کالاهای مجاز طبق فهرستی که در اجرای این بند به تصویب هیات وزیران با رعایت قوانین و مقررات مربوطه میرسد.

تبصره ۱- بکارگیری یک یا ترکیبی از روشهای فوق در مجوز سرمایه‌گذاری درج میگردد.

تبصره ۲- در مورد سرمایه‌گذاریهای موضوع بند (ب) ماده (۳) چنانچه وضع قوانین یا مصوبات دولت، موجب ممنوعیت یا توقف اجرای موافقتنامه‌های مالی پذیرفته شده در چارچوب این قانون شود، زیان حاصل حداکثر تا سقف اقساط سررسید شده توسط دولت تامین و پرداخت میگردد. حدود تعهدات قابل پذیرش، توسط هیات وزیران در چارچوب این قانون به تصویب می‌رسد.

تبصره ۳- بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران مکلف است معادل ارزی وجوه قابل انتقال موضوع بند (الف) این ماده را با موافقت سازمان و تأیید وزیر امور اقتصادی و دارایی تامین و در اختیار سرمایه‌گذار خارجی قرار دهد.

تبصره ۴- چنانچه مجوز سرمایه‌گذاری معطوف به بند (ب) و یا (ج) این ماده گردد، مجوز مذکور به منزله مجوز صادرات تلقی می‌گردد.

ماده ۱۸- خروج آن بخش از سرمایه خارجی که در چارچوب مجوز سرمایه‌گذاری به کشور وارد شده اما به کار گرفته نشده باشد، از شمول کلیه قوانین و مقررات ارزی و صادرات و واردات مستثنی می‌باشد.

فصل ششم - حل و فصل اختلافات

ماده ۱۹- اختلافات بین دولت و سرمایه‌گذاران خارجی در خصوص سرمایه‌گذاریهای موضوع این قانون چنانچه از طریق مذاکره حل و فصل نگردد در دادگاههای داخلی مورد رسیدگی قرار میگیرد، مگر آنکه در قانون موافقتنامه دو جانبه سرمایه‌گذاری با دولت متبوع سرمایه‌گذار خارجی در

مورد شیوه دیگری از حل و فصل اختلافات توافق شده باشد.

فصل هفتم - مقررات نهایی

ماده ۲۰- دستگاههای اجرایی ذیربط مکلفند در خصوص تعهدات متقابل در چارچوب صدور روادید، اجازه اقامت، صدور پروانه کار و اشتغال حسب مورد برای سرمایه‌گذاران، مدیران و کارشناسان خارجی برای بخش خصوصی مرتبط با سرمایه‌گذاریهای خارجی مشمول این قانون و بستگان درجه یک آنها براساس درخواست سازمان اقدام نمایند.

تبصره- موارد اختلاف بین سازمان و دستگاههای اجرایی با نظر وزیر امور اقتصادی و دارایی حل و فصل می‌شود.

ماده ۲۱- سازمان مکلف است امکان دسترسی همگانی به کلیه اطلاعات مربوط به سرمایه‌گذاری و سرمایه‌گذاران خارجی، فرصتهای سرمایه‌گذاری، شرکای ایرانی، موضوع فعالیت و سایر اطلاعاتی که در اختیار آن سازمان قرار دارد را فراهم نماید.

ماده ۲۲- کلیه وزارتخانه‌ها و شرکت‌ها و سازمانهای دولتی و موسسات عمومی که شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر نام است مکلفند کلیه اطلاعات مورد نیاز سرمایه‌گذاری خارجی و گزارش سرمایه‌گذاریهای خارجی انجام‌شده را در اختیار سازمان قرار دهند تا این سازمان براساس ماده فوق عمل نماید.

ماده ۲۳- وزیر امور اقتصادی و دارایی مکلف است هر شش ماه یک‌بار گزارش عملکرد سازمان در خصوص سرمایه‌گذاری خارجی موضوع این قانون را به کمیسیونهای ذیربط مجلس شورای اسلامی ارسال نماید.

ماده ۲۴- از تاریخ تصویب قانون و آئین‌نامه اجرایی آن، قانون جلب و حمایت سرمایه‌های خارجی- مصوب ۱۳۳۴/۹/۷- و آئین‌نامه اجرایی آن لغو میگردد. سرمایه‌های خارجی که قبلاً براساس قانون مزبور مورد پذیرش قرار گرفته‌اند تحت شمول این قانون قرار می‌گیرند. مفاد این قانون توسط قوانین و مقررات آتی در صورتی لغو یا تغییر می‌یابد که لغو یا تغییر این قانون در قوانین و مقررات مذکور تصریح شده باشد.

ماده ۲۵- آئین‌نامه اجرایی این قانون ظرف مدت دو ماه توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی تهیه و به تصویب هیات وزیران خواهد رسید.

قانون فوق مشتمل بر بیست و پنج ماده و یازده تبصره در جلسه علنی روز

یکشنبه مورخ نوزدهم اسفند ماه یک هزار و سیصد و هشتاد مجلس شورای اسلامی تصویب و صدر مواد (۱) و (۲)، بندهای (ج) و (د) ماده (۲)، بند (ب) ماده (۳) و تبصره (۲) ماده (۱۷) در جلسه روز شنبه مورخ ۱۳۸۱/۳/۴ به تصویب مجمع تشخیص مصلحت نظام رسیده است.

آئین‌نامه اجرایی قانون تشویق و حمایت سرمایه‌گذاری خارجی

فصل اول - تعاریف

ماده ۱- کلیه اصطلاحات و عباراتی که در ماده (۱) قانون تشویق و حمایت سرمایه‌گذاری خارجی تعریف شده است در این آئین‌نامه نیز دارای همان معانی می‌باشد. سایر اصطلاحات و عبارات بکار برده شده در این آئین‌نامه دارای معانی زیر می‌باشد:

الف- آئین‌نامه: آئین‌نامه اجرایی قانون تشویق و حمایت سرمایه‌گذاری خارجی.

ب- بنگاه اقتصادی سرمایه‌پذیر: شرکت ایرانی جدید و یا موجود که سرمایه خارجی به یکی از روشهای مندرج در قانون، در آن بکار رفته باشد.

ج- بخش غیردولتی: بخشهای خصوصی، تعاونی، موسسات و نهادهای عمومی غیردولتی.

د- مرکز: مرکز خدمات سرمایه‌گذاری خارجی که در اجرای ماده (۷) قانون در محل سازمان تشکیل می‌گردد.

ه- شبکه پولی رسمی کشور: نظام بانکی (بانک مرکزی و شبکه بانکی اعم از دولتی و غیردولتی) و موسسات اعتباری غیر بانکی که با مجوز بانک مرکزی به فعالیت‌های پولی و ارزی می‌پردازند.

و- موسسه حسابرسی: موسسه حسابرسی منتخبی که از میان موسسات حسابرسی عضو جامعه حسابداران رسمی ایران، موضوع قانون «استفاده از خدمات تخصصی و حرفه‌ای حسابداران ذیصلاح به عنوان حسابدار رسمی» مصوب ۱۳۷۲ و سازمان حسابرسی، توسط سازمان انتخاب می‌شود.

فصل دوم- روشها و ضوابط پذیرش

ماده ۲- سرمایه‌گذاری‌های خارجی که در قلمرو جمهوری اسلامی ایران براساس قانون پذیرفته می‌شود، از تسهیلات و حمایت‌های مندرج در قانون برخوردار است. پذیرش اینگونه سرمایه‌گذاریها تابع شرایط عمومی پذیرش سرمایه خارجی و مبتنی بر ارائه درخواست کتبی از سوی سرمایه‌گذار خارجی و رعایت ضوابط مقرر در این آئین‌نامه است.

ماده ۳- پذیرش سرمایه‌گذاری خارجی براساس قانون و ضوابط مندرج در این آئین‌نامه در چارچوب روشهای زیر میسر است. جدول روشهای سرمایه‌گذاری خارجی، ویژگی‌ها و تسهیلات قابل ارائه در چارچوب قانون توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی تهیه و اعلام میگردد.

الف- سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی

ب- سرمایه‌گذاری خارجی در چارچوب ترتیبات قراردادی شامل انواع روشهای «ساخت، بهره‌برداری و واگذاری»، «بیع متقابل» و «مشارکت مدنی».

ماده ۴- روشهای موضوع ماده (۳) این آئین‌نامه از حیث نحوه سرمایه‌گذاری و پوشش حمایتی قانون و آئین‌نامه دارای ویژگی‌ها و تسهیلات مشترک و یا خاص، به شرح زیر می‌باشند:

الف- ویژگیها و تسهیلات مشترک:

۱- سرمایه‌گذاران خارجی از رفتار یکسان با سرمایه‌گذاران داخلی برخوردارند.

۲- ورود سرمایه نقدی و غیرنقدی خارجی صرفاً براساس مجوز سرمایه‌گذاری انجام می‌گیرد و به مجوز دیگری نیاز نیست.

۳- حجم سرمایه‌گذاری خارجی در هر مورد تابع هیچگونه محدودیتی نیست.

۴- سرمایه خارجی در قبال ملی شدن و سلب مالکیت تضمین می‌شود و سرمایه‌گذار خارجی در این موارد حق دریافت غرامت را دارد.

۵- انتقال اصل سرمایه، سود سرمایه و منافع حاصل از بکارگیری سرمایه به صورت ارز و حسب مورد به صورت کالا به ترتیب مندرج در مجوز سرمایه‌گذاری میسر است.

۶- آزادی صادرات کالای تولیدی بنگاه اقتصادی سرمایه‌پذیر تضمین شده و در صورت ممنوعیت صادرات، کالای تولیدی در داخل به فروش رسیده و حاصل آن به صورت ارز از طریق شبکه پولی رسمی کشور قابل انتقال به خارج می‌باشد.

ب- ویژگیها و تسهیلات خاص:

۱- سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی:

۱-۱- سرمایه‌گذاری در کلیه زمینه‌های مجاز برای فعالیت بخش خصوصی امکان‌پذیر است.

۱-۲- محدودیتی از نظر درصد مشارکت سرمایه‌گذاری خارجی وجود ندارد.

۲- سرمایه‌گذاری در چارچوب ترتیبات قراردادی:

۲-۱- جبران زیان سرمایه‌گذاری خارجی ناشی از ممنوعیت و یا توقف اجرای موافقتنامه مالی بر اثر وضع قانون و یا تصمیمات دولت حداکثر تا سقف اقساط سررسیده شده توسط دولت تضمین می‌شود.

۲-۲- در روشهای «ساخت، بهره‌برداری و واگذاری» و «مشارکت مدنی»، خرید کالا و خدمات تولیدی طرح مورد سرمایه‌گذاری توسط دستگاه دولتی طرف قرارداد، در مواردی که دستگاه دولتی خریدار انحصاری و یا عرضه‌کننده کالا و خدمات تولیدی به قیمت یارانه‌ای باشد، در چارچوب مقررات قانونی تضمین می‌شود.

ماده ۵- اشخاص حقیقی و حقوقی ایرانی متقاضی سرمایه‌گذاری در کشور، به منظور برخورداری از تسهیلات و حمایت‌های قانون باید مستنداتی را که موید فعالیت‌های اقتصادی و تجاری در خارج از کشور باشد نیز ارائه دهند.

ماده ۶- سرمایه‌گذار خارجی که بدون برخورداری از پوشش قانون قبلاً در ایران سرمایه‌گذاری کرده است، می‌تواند با طی مراحل پذیرش، برای اصل سرمایه‌گذاری انجام شده از پوشش قانون برخوردار شود. پس از صدور مجوز سرمایه‌گذاری، سرمایه‌گذار از کلیه مزایای قانون و از جمله امکان انتقال سود نیز برخوردار می‌شود. این نوع سرمایه‌گذارها کلاً سرمایه‌گذاری موجود تلقی شده و از ضوابط عمومی پذیرش سرمایه خارجی پیروی می‌کند.

ماده ۷- سرمایه‌گذاری خارجی در بنگاه‌های اقتصادی موجود از طریق خرید سهام و یا افزایش سرمایه و یا تلفیقی از آنها با طی مراحل پذیرش از مزایای این قانون برخوردار می‌گردد مشروط به اینکه سرمایه‌گذاری مزبور ارزش افزوده ایجاد کند. ارزش افزوده جدید می‌تواند در نتیجه افزایش سرمایه در بنگاه اقتصادی و یا تحقق اهدافی از قبیل ارتقای مدیریت، توسعه صادرات و یا بهبود سطح فن‌آوری در بنگاه اقتصادی موجود حاصل شود.

ماده ۸- هیات به هنگام ارزیابی و صدور مجوز هر مورد پیشنهاد سرمایه‌گذاری خارجی، به ترتیب زیر نسبت‌های تعیین‌شده در بند «د» ماده (۲) قانون را بررسی و احراز می‌نماید:

الف- مشخصات طرح پیشنهادی شامل نوع و میزان تولید کالا و خدمات، زمان‌بندی اجرا و بهره‌برداری طرح و پیش‌بینی فروش داخلی یا صدور به خارج از کشور در نمونه‌های درخواست سرمایه‌گذاری درج می‌گردد.

ب- آمارهای رسمی مراجع ذیصلاح در خصوص ارزش کالا و خدمات عرضه‌شده در بازار داخلی در زمان صدور مجوز در بخش و رشته مربوط، توسط معاونت امور اقتصادی وزارت امور اقتصادی و دارایی اخذ می‌شود. مبنای تصمیمات هیات آمارهایی است که تا پایان سه ماه اول هر سال توسط معاونت مذکور به سازمان ارائه می‌گردد.

ج- تفکیک بخش‌ها و رشته‌های اقتصادی براساس فهرست منضم به این آئین‌نامه انجام می‌شود.

د- میزان سرمایه‌گذاری در هر یک از بخش‌ها و رشته‌ها، با رعایت موارد مندرج در بندهای «الف»، «ب» و «ج» این ماده، با توجه به میزان ارزش کالا و خدمات عرضه شده در بازار داخلی و با رعایت معافیت محدودیت سرمایه‌گذاری برای صدور کالا و خدمات حاصله از سرمایه‌گذاری خارجی به خارج از کشور، توسط هیات تعیین و در صورت تصویب طرح، مجوز سرمایه‌گذاری صادر می‌گردد.

تبصره- تغییرات در سهم ارزش کالاها و خدمات تولیدی حاصل از سرمایه‌گذاری خارجی و یا تغییرات در ارزش کالاها و خدمات عرضه شده در بازار داخلی که در زمان صدور مجوز سرمایه‌گذاری ملاک تصمیم‌گیری هیات قرار گرفته، بعد از صدور مجوز تأثیری در اعتبار مجوز سرمایه‌گذاری نخواهد داشت.

ماده ۹- انتقال حقوق مالکانه به طرف ایرانی تعیین‌شده در قراردادهای

«ساخت، بهره‌برداری و واگذاری» حسب توافق طرفین قرارداد، از طریق واگذاری تدریجی حقوق مالکانه در طول مدت قرارداد و یا واگذاری یکجای حقوق مکتسبه در پایان دوره قرارداد، عملی می‌شود.

ماده ۱۰- در قراردادهای «ساخت، بهره‌برداری و واگذاری»، واگذاری حقوق مالکانه سرمایه‌گذار خارجی به موسسه تامین‌کننده منابع مالی طرح موضوع سرمایه‌گذاری، با تایید هیات قابل انجام است.

ماده ۱۱- در مورد آن دسته از طرحهای سرمایه‌گذاری که یک دستگاه دولتی خریدار انحصاری کالا و خدمات تولیدی است و همچنین در مواردی که کالا و خدمات تولیدی طرح مورد سرمایه‌گذاری به قیمت یارانه‌ای عرضه می‌شود، دستگاه دولتی می‌تواند خرید کالا و خدمات تولیدی را به میزان و قیمت تعیین شده در قرارداد مربوط در چارچوب مقررات قانونی تضمین نماید.

فصل سوم - نظام پذیرش

ماده ۱۲- سازمان ضمن انجام وظائف مربوط به پذیرش و حمایت از سرمایه‌گذاریهای خارجی در چارچوب قانون، مسئولیت انجام و هدایت فعالیت‌های تشویق سرمایه‌گذاری خارجی در داخل و خارج از کشور و همچنین معرفی بسترهای قانونی و فرصت‌های سرمایه‌گذاری، انجام مطالعات و تحقیقات کاربردی، برگزاری همایش‌ها و سمینارها، همکاریهای مشترک با موسسات و سازمانهای بین‌المللی ذیربط و ایجاد ارتباط و هماهنگی با سایر دستگاهها در جمع‌آوری، تنظیم و ارائه اطلاعات مربوط به سرمایه‌گذاری خارجی را بر عهده دارد.

ماده ۱۳- هیات، مسئولیت بررسی و اخذ تصمیم نسبت به کلیه درخواستهای سرمایه‌گذاری اعم از درخواستهای مربوط به پذیرش، ورود و بکارگیری سرمایه خارجی و خروج سرمایه و منافع حاصله را عهده‌دار است.

ماده ۱۴- اعضای ثابت هیات، چهار نفر معاونین مشخص شده در ماده (۶) قانون می‌باشند و جلسات هیات با حضور حداقل سه نفر از اعضای ثابت رسمیت یافته و تصمیمات با حداقل سه رای موافق اتخاذ می‌گردد. معاونان سایر وزارتخانه‌های ذیربط به دعوت رئیس هیات با حق رای در جلسات حضور خواهند یافت. در این موارد، تصمیمات با اکثریت آراء صورت می‌پذیرد.

ماده ۱۵- سرمایه‌گذاران، درخواست کتبی خود را به همراه مدارکی که در نمونه مربوط مشخص شده است به سازمان تسلیم می‌نمایند. سازمان پس از

انجام بررسی‌های لازم و اخذ نظر وزارتخانه بخش ذیربط، درخواست سرمایه‌گذاری را به همراه نظرات کارشناسی سازمان حداکثر ظرف مدت ۱۵ روز کاری در هیأت مطرح می‌نماید. عدم اعلام نظر وزارتخانه ذیربط ظرف مدت ده روز از تاریخ وصول استعلام، به منزله موافقت آن وزارتخانه با سرمایه‌گذاری مزبور تلقی می‌شود. براساس تصمیم متخذه که قبلاً نظر موافق سرمایه‌گذار خارجی نیز نسبت به آن اخذ شده است، مجوز سرمایه‌گذاری تنظیم و با تأیید و امضای وزیر امور اقتصادی و دارایی صادر می‌گردد.

تبصره- مجوز سرمایه‌گذاری حاوی مشخصات سرمایه‌گذاران، نوع و نحوه سرمایه‌گذاری خارجی، چگونگی انتقال سود و منافع حاصل شده و سایر شرایط مربوط به تصویب هر طرح سرمایه‌گذاری خواهد بود.

فصل چهارم - مرکز خدمات سرمایه‌گذاری خارجی

ماده ۱۶- به منظور تسهیل و تسریع در انجام وظایف قانونی سازمان در زمینه‌های تشویق، پذیرش و حمایت از سرمایه‌گذار خارجی در کشور، مرکز خدمات سرمایه‌گذاری خارجی در محل سازمان تشکیل و نمایندگان دستگاههای ذیربط در آن مستقر می‌گردند. این مرکز، کانون کلیه مراجعات متقاضیان سرمایه‌گذاری خارجی به سازمانهای ذیربط خواهد بود.

ماده ۱۷- وزارت امور اقتصادی و دارایی (سازمان امور مالیاتی کشور، گمرک جمهوری اسلامی ایران)، وزارت امور خارجه، وزارت بازرگانی^۱، وزارت کار و امور اجتماعی^۲، وزارت صنایع و معادن، وزارت جهاد کشاورزی، بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، اداره کل ثبت شرکتها و مالکیت صنعتی^۳، سازمان حفاظت محیط زیست و سایر دستگاههای اجرایی که وزیر امور اقتصادی و دارایی تعیین می‌نماید نماینده تام‌الاختیار خود را با امضاء بالاترین مقام اجرایی آن دستگاه به سازمان معرفی می‌نمایند. نمایندگان مزبور از نظر مقررات استخدامی جزو کارکنان دستگاه متبوع محسوب شده و بر حسب نیاز و متناسب با حجم تقاضاهای سرمایه‌گذاری خارجی و مراجعه سرمایه‌گذاران، با اعلام سازمان در مرکز حاضر شده به نحوی که بتوانند بر طبق وظایف محوله در این ماده پاسخگوی مراجعات باشند.

۱. وزارت صنعت، معدن و تجارت

۲. وزارت کار، تعاون و رفاه اجتماعی

۳. اداره کل ثبت شرکتها و موسسات غیر تجاری

ماده ۱۸- نمایندگانی که از طرف دستگاه‌های ذیربط معرفی می‌شوند مجری کلیه امور اجرایی و خدماتی مربوط به آن دستگاه در ارتباط با سرمایه‌گذاریهای خارجی می‌باشند. دستگاه اجرایی ذیربط مکلف است به منظور حسن انجام وظایفی که در اجرای قانون و این آئین‌نامه به نماینده محول گردیده است، وظایف، مسئولیت‌ها و اختیارات نماینده را به کلیه واحدهای زیر مجموعه خود ابلاغ نموده و هم‌زمان روند امور اجرایی مربوط به سرمایه‌گذاریهای خارجی در حوزه مسئولیت خود را به گونه‌ای بازبینی نماید که انجام وظایف نماینده در مرکز تسهیل گردد.

ماده ۱۹- دستگاه اجرایی ذیربط، به منظور حفظ استمرار فعالیت‌های اجرایی و خدماتی خود در مرکز ترتیبی اتخاذ نماید تا علاوه بر نماینده معرفی شده فرد دیگری با همان ویژگی‌ها به عنوان جانشین وی معرفی کند تا در غیاب نماینده آن دستگاه انجام وظیفه نماید. در صورت لزوم، دستگاه اجرایی می‌تواند حداکثر دو نفر را نیز در سطح کارشناس برای انجام امور اجرایی مربوط به آن دستگاه در مرکز مستقر سازد.

ماده ۲۰- وظایف مرکز خدمات سرمایه‌گذاری خارجی به شرح زیر تعیین می‌شود:

- ۱- اطلاع‌رسانی و ارائه مشورتهای لازم به سرمایه‌گذاران خارجی.
- ۲- انجام هماهنگی‌های لازم در امور مربوط به اخذ مجوزهای مورد نیاز از جمله اعلامیه تاسیس، مجوز سازمان حفاظت محیط زیست، پروانه‌های انشعاب مربوط به آب، برق، گاز، تلفن، پروانه اکتشاف و استخراج معادن و غیره از دستگاه‌های ذیربط قبل از صدور مجوز سرمایه‌گذاری.
- ۳- انجام هماهنگی‌های لازم در امور مربوط به صدور روادید، اجازه اقامت و صدور پروانه کار افراد مرتبط با سرمایه‌گذاری خارجی.
- ۴- انجام هماهنگی‌های لازم در امور مربوط به سرمایه‌گذاریهای خارجی بعد از صدور مجوز سرمایه‌گذاری شامل ثبت شرکت مشترک، ثبت سفارش و امور مربوط به ورود و خروج سرمایه، مسائل گمرکی و مالیاتی و غیره.
- ۵- انجام هماهنگی‌های لازم توسط نمایندگان دستگاهها بین واحدهای اجرایی دستگاه ذیربط آنها در ارتباط با درخواستهای سرمایه‌گذاری خارجی.

۶- مراقبت در حسن اجرای تصمیماتی که در خصوص سرمایه‌گذاری‌های خارجی اتخاذ می‌گردد.

فصل پنجم - مقررات ورود، ارزشیابی و ثبت سرمایه خارجی

ماده ۲۱- ترتیبات مربوط به ورود، ارزشیابی و ثبت سرمایه خارجی اعم از نقدی و غیرنقدی به شرح زیر می‌باشد:

الف - سرمایه نقدی

۱- وجوه نقدی ارزی موضوع بند «الف» ماده (۱۱) قانون که در یک دفعه یا به دفعات به قصد تبدیل به ریال به کشور وارد می‌شود، در تاریخ تبدیل به ریال، وفق گواهی بانک توسط سازمان به نام سرمایه‌گذار خارجی ثبت و تحت پوشش قانون قرار می‌گیرد. معادل ریالی ارز وارده به حساب بنگاه اقتصادی سرمایه‌پذیر و یا حساب طرح موضوع سرمایه‌گذاری واریز می‌گردد.

۲- وجوه نقدی ارزی موضوع بند «ب» ماده (۱۱) قانون که در یک دفعه یا به دفعات به کشور وارد و به ریال تبدیل نمی‌شود، به حساب ارزی بنگاه اقتصادی سرمایه‌پذیر و یا طرح موضوع سرمایه‌گذاری واریز می‌گردد. این وجوه در تاریخ واریز به نام سرمایه‌گذار خارجی ثبت و تحت پوشش قانون قرار می‌گیرد. وجوه یادشده با نظارت و تأیید سازمان به مصرف خریدها و سفارشات خارجی مربوط به سرمایه‌گذاری خارجی می‌رسد.

تبصره - شبکه پولی رسمی کشور مکلف است در مورد حواله‌های ارزی مربوط به سرمایه‌گذاری خارجی، مراتب را با ذکر نام حواله‌دهنده، مبلغ ارز، نوع ارز، تاریخ وصول، تاریخ تسعیر، نام بنگاه اقتصادی سرمایه‌پذیر و در صورت تبدیل به ریال، معادل ریالی ارز وارده، مستقیماً به سازمان گواهی کند.

ب - سرمایه غیرنقدی

سرمایه غیرنقدی خارجی شامل موارد مندرج در بندهای «ب»، «ج» و «د» ذیل تعریف سرمایه خارجی در ماده (۱) قانون می‌باشد که مراحل ورود، ارزشیابی و ثبت آنها به ترتیب زیر است:

۱- در مورد اقلام سرمایه‌ای غیرنقدی خارجی موضوع بندهای «ب» و «ج» فوق (شامل ماشین‌آلات، تجهیزات، ابزار و قطعات یدکی،

قطعات منفصله، مواد اولیه، افزودنی و کمکی) وزارت بازرگانی^۱ پس از اعلام موافقت سازمان با ورود اقلام سرمایه‌ای غیرنقدی خارجی، نسبت به ثبت سفارش آماری و اعلام مراتب به گمرک ذیربط جهت ارزشیابی و ترخیص اقلام وارده اقدام می‌نماید. ارزشیابی گمرک در خصوص بهای اقلام وارده، به عنوان ارزشیابی قابل قبول تلقی شده و به درخواست سرمایه‌گذار، مبلغ ارزشیابی مندرج در پروانه ورودی به اضافه هزینه‌های حمل و نقل و بیمه بنام سرمایه‌گذار خارجی ثبت و از تاریخ ترخیص تحت پوشش قانون قرار می‌گیرد. در صورت وجود اختلاف بین ارزشیابی گمرک و قیمت مندرج در فهرست تفصیلی مصوب هیات، ارزشیابی گمرک ملاک ثبت سرمایه خارجی در سازمان و اداره کل ثبت شرکتها و مالکیت صنعتی^۲ قرار خواهد گرفت.

تبصره ۱- وزارت بازرگانی^۳ و سازمان مکلفند ظرف مدت یکماه از تاریخ ابلاغ این آئین‌نامه نسبت به تهیه نمونه ویژه‌ای برای ثبت سفارش آماری اقلام سرمایه‌ای غیرنقدی خارجی موضوع این بند اقدام و بر آن اساس عمل نمایند.

تبصره ۲- گمرک جمهوری اسلامی ایران مکلف است ارزشیابی بهای ماشین‌آلات و تجهیزات دست دوم مربوط به سرمایه‌گذارهای خارجی را به قیمت دست دوم انجام دهد.

تبصره ۳- چنانچه مشخص شود که سرمایه خارجی غیرنقدی وارده به کشور ناقص، معیوب، غیرقابل استفاده و یا با مشخصات اظهار شده در فهرست تائید شده توسط هیات منطبق نمی‌باشد، موضوع در هیات مطرح و ارزش آن قسمت از کالای وارده که مورد تائید هیات قرار نگیرد، از حساب سرمایه وارده کسر خواهد شد.

۲- در مورد اقلام سرمایه‌ای موضوع بند «د» ماده (۱) قانون (شامل حق اختراع، دانش فنی، اسامی و علائم تجاری و خدمات تخصصی) سازمان پس از انجام بررسیهای لازم، گزارش مربوط به ایفای تعهدات قراردادی موضوع قراردادهای فن‌آوری و خدمات را در هیات مطرح می‌نماید و وجوه تائید شده در چارچوب

۱. وزارت صنعت، معدن و تجارت

۲. اداره کل ثبت شرکتها و موسسات غیر تجاری

۳. وزارت صنعت، معدن و تجارت

دستورالعملی که هیات تهیه و به تصویب وزیر امور اقتصادی و دارایی می‌رساند، توسط هیات به عنوان سرمایه خارجی ثبت و تحت پوشش قرار می‌گیرد.

فصل ششم - مقررات خروج سرمایه و عایدات سرمایه‌ای

ماده ۲۲- کلیه درخواستهایی که منجر به انتقال سرمایه، سود و عایدات ناشی از افزایش ارزش سرمایه موضوع قانون می‌گردد، باید مستند به گزارش موسسه حسابرسی عضو جامعه حسابسان رسمی ایران باشد. اینگونه انتقالات پس از کسر کلیه کسورات قانونی به میزانی که موسسه حسابرسی یاد شده تأیید می‌کند، میسر است.

ماده ۲۳- انتقالات یاد شده در مواد (۱۳)، (۱۴) و (۱۵) قانون تشویق و حمایت سرمایه‌گذاری خارجی، مربوط به هر یک از روشهای سرمایه‌گذاری موضوع ماده (۳) قانون، از طریق ارزش خریداری شده از نظام بانکی صورت خواهد پذیرفت. هیات براساس گزارش موسسه حسابرسی پیرامون آخرین وضعیت اصل سرمایه، میزان سود سرمایه و عایدات سرمایه‌ای متعلق به سرمایه‌گذار خارجی میزان وجوه قابل انتقال (که در مورد سرمایه‌گذاریهای موضوع بند «ب» ماده (۳) قانون فقط از محل عملکرد اقتصادی طرح خواهد بود) را تعیین و با تأیید وزیر امور اقتصادی و دارایی، مجوز خروج وجوه مربوط

۱- این ماده به موجب تصویب‌نامه شماره ۹۹۶۶۲/ت ۴۰۱۰۸ ک مورخ ۱۳۸۸/۵/۱۸ هیات محترم وزیران جایگزین ماده (۲۳) آئین‌نامه قانون تشویق و حمایت سرمایه‌گذاری خارجی مصوب ۱۳۸۱ گردید که متن آن به شرح ذیل می‌باشد.

انتقال اصل، سود و عایدات ناشی از افزایش ارزش سرمایه موضوع سرمایه‌گذاری‌های بند «الف» ماده (۳) قانون به صورت ارز و یا به درخواست سرمایه‌گذار خارجی از طریق صدور کالای مجاز صورت می‌پذیرد. خروج سرمایه و منافع مربوط به سرمایه‌گذاریهای موضوع بند «ب» ماده (۳) قانون از طریق ارز حاصل از صادرات محصولات تولیدی و یا ارز حاصل از ارائه خدمات بنگاه اقتصادی سرمایه‌پذیر و یا صادرات سایر کالاهای مجاز انجام می‌پذیرد. هیات براساس گزارش موسسه حسابرسی پیرامون آخرین وضعیت اصل سرمایه، میزان سود سرمایه و عایدات سرمایه‌ای متعلق به سرمایه‌گذار خارجی، میزان قابل انتقال را تعیین و با تأیید وزیر امور اقتصادی و دارایی مجوز خروج وجوه مربوطه در هر مورد را صادر می‌کند.

تبصره- در مورد سرمایه‌گذاریهای موضوع بند «ب» ماده (۳) قانون، چنانچه در نتیجه عدم امکان صادرات، به نظر هیات تامین ارز برای انتقالات مورد نظر میسر و ضروری تشخیص داده شود، ارز مورد نیاز از طریق نظام بانکی تامین می‌گردد.

در هر مورد را صادر می‌کند.

تبصره- شرایط یاد شده در صدر این ماده برای سرمایه‌گذاریهای خارجی در چارچوب ترتیبات قراردادی مانند بای بک (Buy back) که برگشت اصل سرمایه و سایر انتقالات آنها از محل صادرات کالا انجام می‌شود، مجری نخواهد بود.

ماده ۲۴- در اجرای بند «الف» ماده (۲) قانون، چنانچه مقرر شود محصولات تولیدی و یا خدمات بنگاه اقتصادی سرمایه‌پذیر صادر شود، بنگاه اقتصادی سرمایه‌پذیر موظف است پروانه گمرکی مربوط و یا گواهی صادرات خدمات به سازمان ارائه دهد.

ماده ۲۵- ارز حاصل از صادرات سرمایه‌گذاریهای خارجی در حدود مصارف تعیین شده از سوی هیات، از شمول هرگونه مقررات محدود کننده صادرات و مقررات ارزی از جمله سپردن تعهد برای بازگشت ارز حاصل از صادرات به کشور براساس مقررات دولتی موجود و یا آنچه در آینده جاری می‌گردد، معاف می‌باشد.

ماده ۲۶- در صورت وجود محدودیت قانونی و یا اعمال شده از سوی دولت که در نتیجه آن بنگاههای اقتصادی سرمایه‌پذیر نتوانند تولیدات خود را صادر نمایند، مادام که محدودیت قانونی و یا تصمیم دولت برای عدم انجام جاری است، بنگاههای مزبور اجازه دارند تولیدات خود را در بازار داخلی به فروش رسانده و در مقابل تامین معادل ریالی مصارف ارزی مندرج در مجوز سرمایه‌گذاری، ارز مورد نظر را از نظام بانکی خریداری و منتقل نموده و یا

۱- این ماده به موجب تصویب نامه شماره ۹۹۶۶۲/ت/۴۰۱۰۸ ک مورخ ۱۳۸۸/۵/۱۸ هیات محترم وزیران جایگزین ماده (۲۴) آئین‌نامه قانون تشویق و حمایت سرمایه‌گذاری خارجی مصوب ۱۳۸۱ گردید که متن آن به شرح ذیل می‌باشد.

چنانچه مجوز سرمایه‌گذاری معطوف به بند «ب» و یا «ج» ماده (۱۷) قانون گردد، مجوز مذکور در حکم مجوز صادرات می‌باشد و بنگاه سرمایه‌پذیر می‌تواند ارز حاصل از صادرات خود را در یک حساب امانی نزد یکی از بانکهای داخلی و یا خارجی واریز نموده و در حد مصارفی که در مجوز سرمایه‌گذاری تعیین شده است، مستقیماً از آن برداشت و پرداخت نماید. هرگونه مازاد ارز نسبت به مصارف قابل برداشت، مشمول مقررات ارزی کشور است. در هر صورت بنگاه اقتصادی سرمایه‌پذیر مکلف است پس از پرداخت وجوه مربوط ضمن ارائه گواهی انجام صادرات، مراتب را کتباً به اطلاع سازمان برساند.

مبادرت به صدور کالاهای مجاز نمایند.

ماده ۲۷- وجوه قابل انتقال موضوع قانون پس از تأیید هیات و با تأیید وزیر امور اقتصادی و دارایی، توسط سرمایه‌گذار خارجی از سیستم بانکی خریداری و حواله می‌شود و بدین منظور بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران ارز لازم را در اختیار نظام بانکی قرار خواهد داد.

ماده ۲۸- هرگاه سرمایه‌گذار خارجی وجوه قابل انتقال را ظرف مدت شش ماه از تاریخ خاتمه انجام تشریفات اداری مربوط به خارج انتقال ندهد، وجوه مزبور از شمول قانون خارج می‌گردد. استمرار شمول قانون بر وجوه مزبور با تأیید هیات امکان‌پذیر می‌باشد.

ماده ۲۹- سرمایه‌گذار خارجی در صورت تمایل می‌تواند تمام یا قسمتی از مبالغ قابل انتقال ناشی از مواد (۱۳)، (۱۴) و (۱۵) قانون را با اجازه هیات به افزایش سرمایه‌گذاری خود در همان بنگاه اختصاص دهد و یا پس از طی تشریفات قانونی برای اخذ مجوز سرمایه‌گذاری، صرف سرمایه‌گذاری جدید بنماید.

ماده ۳۰- دولت با رعایت اصل (۱۳۸) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران تعیین حدود تعهدات قابل پذیرش موضوع تبصره (۲) ماده (۱۷) قانون را به وزیران عضو شورای عالی سرمایه‌گذاری تفویض می‌نماید. هیات مجاز است میزان خسارت حاصل از ممنوعیت و یا توقف اجرای موافقتنامه‌های مالی مربوط را تا سقف تعهدات حال شده در محدوده تعهدات قابل پذیرش از سوی شورای عالی سرمایه‌گذاری که در مجوز سرمایه‌گذاری قید گردیده است، تعیین نماید. ملاک تصمیم‌گیری در خصوص اختیار موضوع این ماده، موافقت اکثریت وزیران عضو شورای یاد شده است. تصمیمات متخذه در صورت تأیید رئیس‌جمهور با رعایت ماده (۱۹) آئین‌نامه داخلی هیات دولت قابل صدور است.

ماده ۳۱- هرگاه سرمایه‌گذار خارجی، سرمایه‌گذاری خود در ایران را بیمه نماید و به موجب مفاد بیمه‌نامه، به واسطه پرداختی که بابت خسارت ناشی از خطرات غیرتجاری به سرمایه‌گذار صورت گرفته، موسسه بیمه جانشین سرمایه‌گذار شود، جانشین از همان حقوقی برخوردار می‌باشد که به واسطه آن پرداخت خسارت صورت گرفته است. این جانشینی واگذاری سرمایه محسوب نخواهد شد مگر اینکه حسب مورد، مواد (۴) و یا (۱۰) قانون رعایت شده باشد.

فصل هفتم - مقررات عمومی

ماده ۳۲- سرمایه‌گذار خارجی مکلف است از تاریخ ابلاغ مجوز سرمایه‌گذاری طی مدت مشخصی که به اقتضای شرایط طرح مورد سرمایه‌گذاری توسط هیات تعیین می‌گردد، مبادرت به ورود بخشی از سرمایه خود به کشور، که حاکی از عزم سرمایه‌گذار به اجرای طرح می‌باشد، بنماید. در صورتی که سرمایه‌گذار در طی این مدت مشخص شده مبادرت به ورود بخشی از سرمایه به کشور ننماید و یا با ارائه دلایل قانع‌کننده نسبت به تمدید مدت اقدام نکند، مجوز سرمایه‌گذاری وی باطل شده تلقی خواهد شد.

ماده ۳۳- سرمایه‌گذار خارجی موظف است هرگونه تغییر در نام، شکل حقوقی، تابعیت و تغییرات بیش از سی درصد (۳۰٪) در مالکیت خود را به اطلاع هیات برساند.

ماده ۳۴- در مواردی که انجام سرمایه‌گذاری خارجی منجر به تشکیل شرکت ایرانی گردد، تملک زمین به نام شرکت متناسب با طرح سرمایه‌گذاری به تشخیص سازمان مجاز می‌باشد.

ماده ۱۳۵- دستگاههای اجرایی ذیربط از جمله وزارتخانه‌های امور خارجه، کشور و تعاون، کار و رفاه اجتماعی بر اساس تایید و معرفی سازمان سرمایه

۱- این ماده به موجب ماده (۵) تصویب نامه شماره ۵۶۹۱۷/ت/۵۰۵۸۲ ه مورخ ۱۳۹۳/۵/۲۵ هیات وزیران جایگزین ماده ۳۵ آئین‌نامه قانون تشویق و حمایت سرمایه‌گذاری خارجی مصوب ۱۳۸۱ گردید. متن قبلی ماده (۳۵) به شرح ذیل می‌باشد:

ماده ۳۵- دستگاههای اجرایی ذیربط از جمله وزارت امور خارجه، وزارت کشور، وزارت کار و امور اجتماعی و نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران مکلفند در خصوص صدور روادید، اجازه اقامت و صدور پروانه کار برای سرمایه‌گذاران، مدیران، کارشناسان خارجی و بستگان درجه یک آنها در ارتباط با سرمایه‌گذاریهای مشمول قانون براساس درخواست سازمان که متضمن تائید سرمایه‌گذار بودن آنها خواهد بود، به شرح زیر اقدام نمایند:

الف- وزارت امور خارجه مکلف است پس از وصول درخواست سازمان بنا به نوع روادید مورد تقاضا مجوز صدور روادید یک بار ورود و یا چند بار ورود کثیرالمسافره (سه ساله) را با حق اقامت سه ماه در هر بار برای افراد مورد نظر به نمایندگیهای جمهوری اسلامی ایران در خارج از کشور ابلاغ نماید.

ب- افراد فوق‌الذکر که موفق به اخذ روادید ورود به منظور سرمایه‌گذاری شده‌اند، می‌توانند پس از ورود به کشور با مراجعه به نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران و ارائه تائیدیه سازمان مبنی بر اینکه سرمایه‌گذاری آنها مشمول قانون سرمایه‌گذاری

گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران در خصوص صدور روادید، اجازه اقامت و صدور پروانه کار برای اشخاص زیر مطابق ترتیبات این ماده اقدام نمایند:

۱. سرمایه گذار خارجی
 ۲. مدیران و کارشناسان سرمایه گذار خارجی
 ۳. مدیران و کارشناسان خارجی بنگاه اقتصادی که سرمایه خارجی در آن بکار گرفته می شود
 ۴. همسر، فرزندان ذکور زیر (۱۸) سال و اناث مجرد و پدر و مادر تحت تکفل افراد موضوع جزء های (۱)، (۲) و (۳)
- الف- وزارت امور خارجه پس از وصول درخواست سازمان سرمایه گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران بنا به نوع و مدت روادید مورد تقاضا، راسا مجوز روادید یک بار ورود و یا چند بار ورود (حداکثر سه ساله) با حق اقامت نود روز در هر بار برای افراد موضوع جزء های (۱) تا (۴) را ظرف سه روز کاری، مشروط به نبود مانع از نظر قوانین و مقررات صادر و در صورت عدم امکان صدور، نتیجه را به درخواست کننده و سازمان سرمایه گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران اعلام نماید.
- ب- وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی برای افراد موضوع جزء های (۱)، (۲) و (۳) بر اساس درخواست سازمان سرمایه گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران و بدون در نظر گرفتن نوع روادید، ظرف هفت روز کاری، پروانه کار یا تمدید کاری مشروط به نبود مانع از نظر قوانین و مقررات صادر و در صورت عدم امکان صدور، نتیجه را به درخواست کننده و سازمان سرمایه گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران اعلام نماید.

است، پروانه اقامت با اعتبار سه ساله اخذ نمایند. وزارت کار و امور اجتماعی موظف است متعاقب صدور پروانه اقامت برای این دسته از افراد پروانه کار صادر نماید.

ج- اخذ پروانه اقامت با اعتبار سه ساله توسط سرمایه گذاران به ترتیب فوق الذکر آنها را از اخذ روادید رفت و برگشت برای خروج از کشور و ورود مجدد به آن معاف می نماید.

ج- وزارت کشور با هماهنگی وزارت اطلاعات با جلب مشارکت نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران برای افراد موضوع جزء های (۱) تا (۴) بر اساس درخواست سازمان سرمایه گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران ظرف سه روز کاری پروانه اقامت سه ساله با تشخیص و تایید سازمان سرمایه گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران مشروط به نبود مانع از نظر قوانین و مقررات صادر یا تمدید نموده و در صورت عدم امکان صدور، نتیجه را به درخواست کننده و سازمان سرمایه گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران اعلام نماید.

تبصره- اخذ پروانه اقامت توسط افراد موضوع جزء های (۱) تا (۴)، آنها را از دریافت روادید رفت و برگشت برای خروج از کشور و ورود مجدد به آن معاف می نماید.

ماده ۳۶- مسئولیت سازمان در قبال انتشار عمومی اطلاعات موضوع ماده (۲۱) قانون، در حدود اطلاعاتی است که در عرف تجاری قابل انتشار باشد. تشخیص قابل انتشار بودن اطلاعات به عهده هیات است.

ماده ۳۷- سازمان و هیات مجازند برای انجام وظایف و تکالیف مقرر در قانون و این آئین نامه حسب مورد از خدمات تخصصی حرفه ای و مشاوره ای مؤسسات حسابرسی عضو جامعه حسابداران رسمی ایران و سایر مؤسسات خصوصی و تعاونی واجد شرایط استفاده نماید.

ماده ۳۸- کلیه مقررات مذکور در تصویب نامه های هیات وزیران در مورد سرمایه گذاری خارجی که مغایر با مفاد این آئین نامه می باشد، از تاریخ لازم الاجرا شدن این آئین نامه لغو می گردد.

بخش‌ها و زیربخش‌های موضوع بند «د» ماده (۲) قانون تشویق و

حمایت سرمایه‌گذاری خارجی

بخش	زیربخش
کشاورزی	- زراعت و باغداری - دام و طیور، پرورش کرم ابریشم - جنگل و مرتع - ماهیگیری و پرورش آبزیان
معادن	- نفت خام و گاز طبیعی (اکتشاف، استخراج و انتقال) - سایر معادن (اکتشاف و استخراج و فرآوری)
صنعت	- صنایع مواد غذایی، آشامیدنی و دخانیات - صنایع نساجی، پوشاک و چرم - صنایع سلولزی (چوب، کاغذ و ...) چاپ و نشر - صنایع شیمیایی، فرآورده‌های نفتی، لاستیک و پلاستیک - صنایع محصولات کانی غیرفلزی به جز نفت و ذغال سنگ - صنایع فلزات اساسی - صنایع و تجهیزات حمل و نقل و خودروسازی - صنایع ماشین‌آلات و تجهیزات الکتریکی و الکترونیکی (رادیو و تلویزیون و دستگاه‌ها و وسایل ارتباطی) - صنایع ابزار پزشکی، اپتیک و ابزار دقیق - بازیافت
تامین آب، برق و گاز	- جمع‌آوری، تصفیه، تامین، انتقال و توزیع آب و فاضلاب - تولید، انتقال و توزیع برق - پالایش و توزیع گاز طبیعی
ساختمان	- ساخت زیربناها - ساختمان مسکن - مصالح ساختمانی
حمل و نقل و ارتباطات	- حمل و نقل راه‌آهن - حمل و نقل جاده‌ای - حمل و نقل لوله‌ای - حمل و نقل آبی - حمل و نقل هوایی - خدمات پشتیبانی - پست و مخابرات

بخش	زیربخش
خدمات	- خدمات مالی (بیمه، بانک و ...) - گردشگری - امور عمومی - خدمات شهری - آموزش و پژوهش - سایر خدمات (مهندسی، طراحی و ...)

روشهای سرمایه گذاری خارجی، ویژگی ها و تسهیلات قابل ارائه در چهارچوب قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی

روشهای سرمایه گذاری	زمینه های سرمایه گذاری	نوع و نحوه ورود سرمایه (نقدی و غیر نقدی)	میزان و درصد مشارکت
سرمایه گذاری مستقیم خارجی (FDI)	کلیه زمینه هایی که فعالیت بخش خصوصی در آنها مجاز است.	با تأیید هیات سرمایه گذاری خارجی در مجوز سرمایه گذاری قید می گردد. به مجوز دیگری نیاز نیست.	بدون محدودیت
ترتیبات قراردادی: روشهای ساخت بهره برداری و واگذاری (BOT)	کلیه زمینه ها اعم از زمینه های مجاز برای بخش خصوصی و دولتی	با تأیید هیات سرمایه گذاری خارجی در مجوز سرمایه گذاری قید می گردد. به مجوز دیگری نیاز نیست	بدون محدودیت
بیم متقابل	کلیه زمینه ها اعم از زمینه های مجاز برای بخش خصوصی و دولتی	با تأیید هیات سرمایه گذاری خارجی در مجوز سرمایه گذاری قید می گردد. به مجوز دیگری نیاز نیست	میزان سرمایه گذاری نامحدود. درصد مشارکت موضوعیت ندارد.
مشارکت مدنی	کلیه زمینه ها اعم از زمینه های مجاز برای بخش خصوصی و دولتی	با تأیید هیات سرمایه گذاری خارجی در مجوز سرمایه گذاری قید می گردد. به مجوز دیگری نیاز نیست	بدون محدودیت

روشهای سرمایه گذاری خارجی، ویژگی ها و تسهیلات قابل ارائه در چهارچوب قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی

امینیت سرمایه / تضمین ها	انتقالات ارزی به خارج	
	قراردادهای فناوری و خدمات	اصل سرمایه / سود
	نامحدود به صورت ارز طرح های صادراتی بصورت کالا	نامحدود بصورت ارز نامحدود در طرح های صادراتی بصورت کالا
تضمین پرداخت غرامت در مقابل سلب مالکیت و ملی شدن. تضمین صادرات و تأمین ارز در صورت ممنوعیت صادرات. برخورداری از رفتار یکسان با سرمایه گذاران داخلی.	نامحدود بصورت ارز طرح های صادراتی، بصورت کالا نامحدود به صورت کالا	
تضمین پرداخت غرامت در مقابل سلب مالکیت و ملی شدن. تضمین صادرات و تأمین ارز در صورت ممنوعیت صادرات. برخورداری از رفتار یکسان با سرمایه گذاران داخلی.	نامحدود بصورت ارز طرح های صادراتی، بصورت کالا	
تضمین پرداخت غرامت در مقابل سلب مالکیت و ملی شدن. تضمین صادرات و تأمین ارز در صورت ممنوعیت صادرات. برخورداری از رفتار یکسان با سرمایه گذاران داخلی. تضمین جبران خسارت ناشی از ممنوعیت یا توقف اجرای موافقتنامه های مالی بر اثر وضع قانون و یا تصمیمات دولت.	نامحدود بصورت ارز طرح های صادراتی، به صورت کالا	

تعاریف:

سرمایه گذاری مستقیم خارجی: عبارت از مشارکت قانونی سرمایه گذار خارجی در یک شرکت ایرانی موجود یا تاسیس شرکت جدید می باشد.

ترتیبات قراردادی: مجموعه روشهایی است که طی آن استفاده از سرمایه خارجی صرفاً تابع توافقات قراردادی فیما بین طرفین قرارداد می باشد.

ساخت بهره برداری و واگذاری: سرمایه گذار خارجی طبق توافقات قراردادی با طرف ایرانی منابع مالی نقدی و غیرنقدی برای اجرای طرح مورد سرمایه گذاری را با مسئولیت خود و از طریق تشکیل شرکت ایرانی و با تاسیس شعبه خود در ایران بعنوان شرکت پروژه (Project Company)، تدارک نموده و حسب مورد مبادرت به ساخت و یا بهره برداری از طرح می نماید. روشهای BOT بسیار متنوع و هر کدام از ویژگی های خاصی برخوردارند.

بیع متقابل: سرمایه گذار خارجی منابع مالی نقدی و غیر نقدی را برای ایجاد، توسعه و یا نوسازی بنگاه اقتصادی سرمایه پذیر در اختیار بنگاه قرار می دهد و برگشت سرمایه بصورت کالاها و خدمات تولیدی بنگاه اقتصادی سرمایه پذیر و یا سایر کالاها تسویه می شود.

مشارکت مدنی: ترتیبات قراردادی برای انجام فعالیت مشترکی است که بدون تشکیل شخصیت حقوقی (شرکت) صورت می گیرد و منافع سرمایه گذاری و نحوه انتفاع هر یک از طرفین مشارکت به ترتیبی که در قرار داد مقرر گردیده، قابل برداشت است. مشارکت مدنی شامل کلیه اشکال دیگر کسب و کار است که در آن سرمایه گذار خارجی بدون تشکیل شرکت، در منافع حاصل از سرمایه گذاری ذینفع می شود. در هر حال سوابق مالی مربوط به مشارکت در دفاتر یکی از طرفین مشارکت در ایران ثبت و ضبط می شود.

مرکز خدمات سرمایه‌گذاری خارجی

به منظور سازماندهی مناسب و عملی در جهت تسهیل و تسریع امور مربوط به سرمایه‌گذاری‌های خارجی در ایران و تمرکز بخشیدن به مراجعات سرمایه‌گذاران خارجی در یک کانون واحد، به استناد ماده (۷) «قانون تشویق و حمایت سرمایه‌گذاری خارجی» مصوب سال ۱۳۸۱، «مرکز خدمات سرمایه‌گذاری خارجی» در محل سازمان سرمایه‌گذاری و کمک‌های اقتصادی و فنی ایران تشکیل شده است. در این مرکز، نمایندگان تام‌الاختیار دستگاه‌های اجرایی ذیربط از جمله وزارت امور خارجه، وزارت صنعت، معدن و تجارت، وزارت کار، تعاون و رفاه اجتماعی، وزارت جهاد کشاورزی، همچنین سازمان امور مالیاتی کل کشور، گمرک جمهوری اسلامی ایران، بانک مرکزی، اداره کل ثبت شرکتها و موسسات غیر تجاری و سازمان حفاظت محیط زیست به عنوان رابط، هماهنگ‌کننده و مجری امور اجرایی و خدماتی مربوط به دستگاه متبوع خود در ارتباط با سرمایه‌گذاری خارجی استقرار یافته‌اند و به ارائه خدمات به سرمایه‌گذاران خارجی و علاقمندان به کسب اطلاعات بیشتر در این زمینه می‌پردازند.

اهم خدمات قابل ارائه در مرکز به قرار ذیل می‌باشد:

- ◀ اطلاع‌رسانی و ارائه مشورت‌های لازم به سرمایه‌گذاران خارجی در ارتباط با کلیه امور مربوط به پذیرش و حمایت از سرمایه‌گذاری خارجی؛
- ◀ انجام هماهنگی‌های لازم در امور مربوط به اخذ مجوزهای مورد نیاز سرمایه‌گذاران از جمله اعلامیه تاسیس، مجوز سازمان حفاظت محیط زیست، پروانه‌های انشعاب مربوط به آب، برق، گاز، تلفن، پروانه اکتشاف و استخراج معادن، ... از دستگاه‌های ذیربط پیش از صدور مجوز سرمایه‌گذاری؛
- ◀ انجام هماهنگی‌های لازم در امور مربوط به صدور روادید، اجازه اقامت و صدور پروانه کار برای اتباع خارجی در ارتباط با طرح‌های سرمایه‌گذاری خارجی؛

- ◀ انجام هماهنگی‌های لازم در امور مربوط به سرمایه‌گذاریهای خارجی در مراحل پس از صدور مجوز سرمایه‌گذاری شامل ثبت شرکت مشترک، ثبت سفارش برای ورود ماشین‌آلات و تجهیزات، امور مربوط به ورود و خروج سرمایه، مسائل گمرکی و مالیاتی و غیره؛
- ◀ انجام هماهنگی‌ها و پیگیری‌های لازم با واحدهای اجرائی دستگاههای متبوع در ارتباط با درخواستهای سرمایه‌گذاری خارجی؛
- ◀ مراقبت در حسن اجرای تصمیمات متخذه در خصوص طرحهای سرمایه‌گذاری خارجی.

سازماندهی امور و گردش کار در مرکز خدمات به گونه‌ای است که سرمایه‌گذار خارجی به کلیه اطلاعات و راهکارهای لازم دسترسی پیدا می‌کند و دیگر نیازی به مراجعات مکرر به دستگاههای اجرایی گوناگون وجود ندارد. مسئولیت خدمات‌رسانی در مرکز تنها به مراحل قبل از اخذ تصمیم به سرمایه‌گذاری محدود نمی‌شود بلکه سرمایه‌گذاران محترم همواره و در طول حیات سرمایه‌گذاری خود می‌توانند به مرکز مراجعه و از خدمات آن بهره‌مند شوند.

بی‌تردید تشکیل مرکز خدمات سرمایه‌گذاری خارجی و استقرار آن در محل سازمان سرمایه‌گذاری به عنوان تنها نهاد و مرجع قانونی ذیصلاح در امر پذیرش، تشویق و حمایت از سرمایه‌گذاریهای خارجی در کشور، گامی مؤثر در جهت تسریع در فرآیند انجام امور محسوب می‌شود و قطعاً علاقه‌مندان و سرمایه‌گذارانی که از طریق مراجعه حضوری، مکاتبه، تماس تلفنی و یا استفاده از شبکه اینترنتی از خدمات این مرکز بهره‌مند می‌شوند، می‌توانند با سرعت و سهولت بیشتری به امر سرمایه‌گذاری در کشور بپردازند.